

Theatre, saa frembyder den kongelige Ansættelse dog saa væsentlige Fordele, at det kunde synes, at de Vilkaar, hvorunder Vedkommende ere stillede, i det Hele ere saa gunstige, at de i Reglen ville betænke sig paa at opgive den sikkere for den usikre, om end til en Tid bedre lønne Stilling. Men paa den anden Side maa det erkjendes, at Forholdene i de sidste Aar have været af den Natur, at selv den dygtige og samvittighedsfulde Bestyrer af Theatret kunde nære Tvivl, om det ikke var i Theatrets Interesse at gjøre Opoffrelser, for at knytte de mere udmærkede Kræfter fastere til Theatret og anspore ved at vise Paaskjønnelse. Dertil maa, efter Mindretallets Mening, tages et billigt Hensyn, og da Mindretallet gaaer ud fra, at det, der er gjort, ikke skriver sig fra en Mangel paa Hensyntagen til de foreliggende Bevillinger; men fra en maaskee for vidt dreven Iver for Theatret, fra en Frygt for at skade dets Interesser, har det troet at burde tage Hensyn dertil i dets Indstillinger. Dermed har Mindretallet ingenlunde villet frækjende Revisionens Indstillinger deres Berettigelse. Men det mener, at ligesom Revisionen, ifølge Forholdets Natur nærmest er at betragte som Anklager, saa maa Rigsdagen mere betragte sig som Dømmer, der skal endelig afgjøre; dersom denne Afgjørelse dog tilsidst vil blive den, at Ansvar ikke bør gjøres gjældende, men Overskriftelser s. Ex. bevilges ved en Tillægsbevilling, da synes det Mindretallet rigtigere allerede nu at tage endelig Beslutning, idet fornødne Oplysninger forelægges, og flere neppe ville kunne tilveiebringes.

De største Betænkeligheder har Mindretallet havt ved den 3die Indstillingspost, da det maa erkjende Fleertallets Grunde for vægtige; men Mindretallet antager, at man dog ikke bør lægge en altfor stor Vægt paa Formen, hvorunder de tagne Beslutninger fremtræde. „Fast Gen“ er vistnok uforenelig med Begrebet Gen, som Opmuntring til at anstrenge sig i Theatrets Tjeneste, men ligesom de anførte Beløb ikke ere udbetalte af Gencontoen, men af Contoen: „Udgifter af ubestemt Omfang“, saaledes er den saade Betydning af denne Overskriftelse, der fremtræder under en uheldig Form, den, at man har troet det rigtigt at vise en gammel udmærket Kunstner, der i mange Aar har været en af Theatrets bedste Støtter, en sær Opmærksomhed ved et Tillæg; og at man har troet at burde yde et overordentlig Tillæg til en Skuespillerinde, der ved tilfældige Omstændigheder ikke er opraaet meget hyppig, og saaledes har faaet en mindre Indtægt, end hun har troet at kunne gjøre Regning paa. Ved Behandlingen af dette Aars Finantslov har Folkethinget tilbeels godkjendt det, der er skeet, ved under en anden Form at tilstaae største Deelen af disse Beløb. Mindretallet skal saaledes indstille, at: „kan ikke passere“ forandres til „faaer at passere.“

Hvad den 4de Indstilling angaaer, kan Mindretallet ikke dele Fleertallets Ansættelse; vi antage, at det maa være Theaterbestyrelsen overladt ved saadan overordentlig Leilighed som den, der er Spørgsmaal om — Karisdagen for Størmændene paa Kjøbenhavn — at give Gratisforestillinger. Der er efter vor Mening liden Fare for, at en sliq Myndighed skal blive misbrugt, og i alt Fald troe vi, at der var en berettiget Grund i dette Tilfælde til det, der er skeet, og at Theaterdirectionen har vliit Talt ved paa sit Ansvar at tage Beslutningen, om den end kunde have forelagt Rigsdagen Spørgsmaalet til Afgjørelse.

Udgifterne 3,375 Rb. og 1,500 Rb. under 5te Indstillingspost omfatte følgende Poster:

- 1) De tvende Poster, der ere anførte i Betænkningen S. 26 under e. . . 1,000 Rb.
 Gratifikationer til et Beløb stort 2,375 Rb.
 (herunder: Sahlers 300 Rb., Ferslev 250 Rb., Schram, Mad.
 Sødring, Mad. Fossum, Mad. Rosenkilde, hver 200 Rb., Mad. Schie-
 mann 175 Rb., Mad. Sahlgreen 150 Rb., Mad. Holst, Mad. Liebe,
 Sfr. Andersen, Holst, Gultmann, A. Rosenkilde og Sfr. Rostock
 hver 100 Rb.)

3,375 Rb.